

Sindicalisme i lluita obrera en la globalització

El moviment obrer-sindical ha tingut una importància fonamental al llarg del segle XIX i bona part del segle XX en relació als drets socials i polítics. Malgrat tot, el sindicalisme que regna a l'actualitat en els principals països de l'occident «avançat» peca de problemes fonamentals, les conseqüències derivades dels quals carreguen cada cop més les esquenes de la classe treballadora.

En un context de canvi econòmic mundial, els sindicats no han sabut o no han volgut reaccionar a temps. Així, un cop les empreses transnacionals i la globalització han entrat en escena, el sindicalisme comença a desfer-se. Front una concertació del gran poder transnacional, els sindicats no han sabut articular una lluita sindical internacional. A partir d'aquí, el xantatge de les localitzacions, la pèrdua d'afiliats a partir de la desindustrialització i la seva tendència a deixar de banda els treballadors del sector serveix, sumat a les corrupteles sindicals, marquen la crisi del sindicalisme institucionalitzat.

El sindicalisme no ha sabut postular-se front aquesta guerra als pobres a la que el capital ha llençat a milions de persones. Així, ha tingut que acceptar en nombroses ocasions rebaixes en les condicions laborals de les empreses per tal que aquestes no marxessin a produir a un altre lloc. Tampoc han sabut agermanar-se amb els sindicats d'altres països empobrits. Per exemple, iniciar una vaga aquí per les condicions dels treballadors d'un país com Tailàndia o Bangla Desh és impensable avui dia.

Ha sigut la societat civil organitzada i els moviments socials antiglobalització els que han hagut de plantar cara en els últims anys. Amb uns sindicats tancats en les poques indústries que queden i amb una política pactista, han sigut les massives manifestacions i accions ciutadanes les que han posat sobre la taula els problemes que afecten a la classe obrera de tot el món.

En aquest sentit han aparegut noves formes de lluita al voltant de les condicions en els centres de treball com, per exemple, el organising model¹.

Potser una de les campanyes més exitoses que s'estan donant per exigir el compliment dels drets humans i laborals és la que està duent a terme una xarxa d'activistes i sindicalistes sota la campanya Stop G4S². El Group 4 Securicor (G4S) és una empresa transnacional britànica dedicada al negoci de la seguretat privada i, entre altres, proveeix el Sistema Penitenciari Israelità. Stop G4S passa pel boicot i la denúncia pública, obligant les empreses i governs que tenen relacions amb G4S a plantejar-se la rescissió dels seus contractes. Els èxits en aquesta lluita són diversos.³ Stop G4S entén que la pluralitat de tàctiques a fer servir és consubstancial a la pròpia organització.

Per últim volem destacar el cas de Tie internacional. Aquesta és una xarxa global de treballadors actius en les seves comunitats i llocs de feina que va ser fundada l'any 1978 per la iniciativa d'activistes i sindicalistes de diversos països. Tie té grups actius en països com Bangla Desh,

1 Detlev-Kohl, H.: «Estrategias de revitalización sindical. Experiencias de organizing», Capítol 4. Especialment vegi's pàgines 32-33. En, Confederación Nacional del Trabajo (CNT): «Sindicalismo en la empresa y el territorio. Una perspectiva anarcosindicalista e interdisciplinar». Saragossa, febrer del 2013. http://www.cnt.es/sites/default/files/Seminario%20Sindicalismo%20Empresa-Territorio_0.pdf Visitada el 16 d'abril del 2015

2 Vegi's la pàgina web de G4S <http://www.stopg4s.net/> Visitada el 16 d'abril del 2015

3 A l'enllaç es poden comprovar els èxits de la campanya.. L'últim que figura a la línia cronològica és del gener del 2015 i fa referència a la votació del Sindicat d'Estudiants del *University College* de Londres per cancel·lar el contracte amb G4S. <http://www.bdsmovement.net/g4s-timeline> Visitada el 16 d'abril del 2015

Brasil, Xina, Colòmbia, França, Alemanya, Mali, Marroc, Índia, Moçambic, Nigèria, Sud-àfrica, Sri Lanka i Turquia.

L'estratègia principal de Tie passa per empodera els propis treballadors, ja que són ells els principals actors i defensors dels seus drets així com de la línia d'actuació a seguir. Partint d'una comprensió clara del capitalisme contemporani en la era global, Tie entén que la resistència al poder corporatiu de les empreses transnacionals passa per la solidaritat internacional dels treballadors.

L'intercanvi d'informació i experiències així com la pròpia organització de la xarxa d'activistes, amés de l'èmfasi que posen en el pes de la dona en relació a la força de treball numèrica, el seu fort compromís contra i el racisme fans de Tie una important eina contra l'explotació laboral a nivell internacional.